

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Redzik

w sprawie z powództwa Gminy L. - Zarządu Transportu Miejskiego w L.
przeciwko W. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
26 marca 2024 r.,
na skutek wystąpienia przez Sąd Okręgowy w Lublinie postanowieniem z 6
czerwca 2023 r., IX GC 399/21, o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu
sądowi równorzędnemu,

odmawia przekazania sprawy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 6 czerwca 2023 r. Sąd Okręgowy w Lublinie wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy na podstawie art. 44¹ k.p.c. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na zarzut braku niezależności sądu oraz ze względu na społeczne postrzeganie sądu, jako organu bezstronnego (dobro wymiaru sprawiedliwości), które to przesłanki i zarzuty zostały sformułowane i uzasadnione we wniosku strony pozwanej, zawartym w piśmie z 18 maja 2023 r., a które wpłynęło do Sądu Okręgowego w Lublinie – na biuro podawcze w dniu 5 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 44¹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy może przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z sądem występującym, jeżeli wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości, w szczególności względ na społeczne postrzeganie sądu jako organu bezstronnego. Z kolei stosownie do § 2 wskazanego przepisu, o przekazanie sprawy może wystąpić sąd właściwy.

Wystąpienie przesłanek uprawniających do wykorzystania art. 44¹ k.p.c. winien wskazać sąd wnioskujący o przekazanie sprawy na tej podstawie. Nie jest bowiem rolą Sądu Najwyższego poszukiwanie, przy ocenie zasadności zastosowania art. 44¹ k.p.c., argumentów przemawiających ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości za przekazaniem sprawy innemu sądowi równorzędnemu, jeśli nie przedstawił ich we właściwy sposób sąd występujący o takie przekazanie (postanowienie Sądu Najwyższego z 5 marca 2024 r., III CO 205/24). Sąd występujący o przekazanie sprawy nie może także poprzestać na odesłaniu do stanowiska strony, której wolą jest, aby sprawę rozpoznawał inny sąd aniżeli wynika to z zasad ogólnych (postanowienie Sądu Najwyższego z 1 lutego 2024 r., III CO 45/24).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że postanowienie Sądu Okręgowego w Lublinie, poza przytoczeniem pojęć użytych w treści przepisu art. 44¹ § 1 k.p.c., oraz odwołaniem się do stanowiska strony pozwanej, zawartego w piśmie z 18 maja 2023 r., nie zawiera żadnej argumentacji, zaś powinność przedstawienia okoliczności przemawiających za odstąpieniem od ustawowych reguł właściwości spoczywa na sądzie, który zwraca się o przekazanie sprawy na podstawie art. 44¹ k.p.c. Wystąpienie o przekazanie sprawy musi pochodzić od sądu właściwego nie tylko w warstwie formalnej, czego wyrazem jest odpowiednia czynność jurysdykcyjna, lecz także intelektualnej, bowiem to sąd – a nie tylko strona – musi dostrzec w sprawie przekonujące okoliczności, w świetle których pozostawienie sprawy w jego gestii sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 44¹ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

P.Sz.

[ms]